

AN URGENT WARNING.

“Deliver them who are carried away unto death.”

To Representatives of Jewish Communities and to Heads of Families.

We have to call your most serious attention to the existence of terrible crimes which frequently recur in various Jewish settlements, and are committed by individuals, who profess to be followers of Judaism; and we invite your unremitting vigilance and co-operation in order to check the continuance of the crying evils which will here be pointed out.

The victims of the crimes are poor Jewish girls, who, under vile pretences, are decoyed from their homes and mostly taken into remote countries, where they are bartered away like merchandise to keepers of houses of ill-fame. This sad matter has been very carefully investigated by many of us, who are in a position to unveil some vile proceedings of the kidnapers.

Before entering upon details of this subject, we wish to inform you that in many instances successful efforts have been made on our part to afford the necessary protection to young homeless creatures who have been rescued from unspeakable misery; the condign punishment of the law has at the same time been brought upon the offenders and their accomplices.

The devices of those who traffic in the ruin of virtue, and who blight the lives of their unsuspecting victims differ widely in different localities, but it will be sufficient for every purpose if we mention two out of the many revolting practices.

On frequent occasions the miscreants represent themselves as being experienced agents who can procure good situations for young persons willing to go abroad. Under this pretext, they persuade poor young women to follow them to foreign lands, where, as they assert, lucrative engagements among wealthy families are easily obtained. The girls are made to believe that they will be able after a few years to return to their native places in possession of ample means for the support of themselves and their kinsfolk. These falsehoods are generally accepted as perfect truths, and the credulous creatures are thus entrapped.

In other instances the tempter, a complete stranger in the place, comes to reside for a short time in the locality where he has espied a fair-looking Jewish maiden of poor parentage. He presents himself at her home, and plays the part of a wealthy merchant; he makes a show of rich trinkets and jewellery, and lavishes all sorts of gifts upon the unwary inmates of the house. Without loss of time he tells them that the beautiful maiden has suddenly won his

heart, and that he means to make her his wife and the sharer of his fortune. Dazzled by what they see and receive, the girl's family encourage his suit; the girl herself, fancying that she will exchange her distress for opulence, eagerly consents to become the wife of the unexpected suitor. He has made it a point to tell them that the pressure of business compels him to hurry towards his distant home. The celebration of the marriage takes place in great haste, and the captor departs with his prey. Sometimes he induces a sister or a young female friend of the bride to accompany him and his wife on their journey.

Arrived at their destination, they find the gate of the promised home hospitably open; but it quickly closes behind the duped girl or girls, and shuts out for ever all the hope, joy, and happiness of young life. After crossing the threshold of the wretched house, the mask drops from the traitor's face, and he disappears from the scene. The keeper of the place openly tells the poor woman the object of her capture. Her finery is taken from her; and on her refusing submission to her fate, she is thrown into a prison-like cell, where she is kept without food. After a day or two of her imprisonment her physical strength gives way, and with it her moral fortitude. Being no longer able to hold out, she yields to the abominable demands which are made upon her, and the base purposes of her captor are effected.

The once innocent maiden is driven along the career of a degraded, fallen woman. From day unto night, and from night unto day, the keeper of the place deals fiendishly with her forlorn condition. As time goes on her bodily and mental anguish increases without intermission. In the end, the poor friendless, uncompassionated creature, is cast adrift, and like a broken vessel is trodden down in the mire.

* * * * *

The deplorable facts here described—and which have been brought to light after considerable trouble and most searching enquiries—have dictated these earnest words of warning. Let them be made known far and wide in the Jewish quarters. Do not wait until the misfortunes, here alluded to, have reached a point where all action would be useless, and when these appalling evils will have become irreparable. Appoint unobtrusive and intelligent guardians, ladies as well as gentlemen, to watch with extreme suspicion any proposals and offers that are made by insufficiently-known strangers; and do not shrink from bringing unrelenting punishment upon itinerant impostors who act as the destroyers of innocence.

Proclaim the accompanying Hebrew document wisely and widely on all fitting public and private occasions. Urge upon Jewish families that they shall, under no consideration, entrust their daughters to the charge of foreign adventurers; and at all times evince your feelings of sympathy by striving to obtain honest and proper employment for the daughters, not less than for the sons, of poor Jewish parents.

אהבתו יומם ולילה תוקד בו • לנערה משפט הבחירה • ואם כלם נאותים הגו יובילה לחופה וקידושין • כל הין וקר תמצא בביתו ובמהרה תתנשא מעמך עכור לחיי שאננות ובטוחות : עוד יסוף להודיע להם כי עסקו ומסחריו דוחקים אותו להחיש תיגת החתונה ולשוב במעופה אל מקום שבתו : כמרה צפור אל פה ולא ידע כי בנפשו הוא • הנערה נלכדה בחרמו : הנשואה עוזבת את מולדתה ונוטעת אל מקום מאוויה : דלתות ארמנותיה פתוחות שם לרוחה • אכן כרנע תסגרנה בעדה ובעד כל מישו הייה :

בבואה אל בית הזמה כי שם ביתה המסה יוסר מאת מסיחה : הוא יסוג אחר ובעל הבית יסור שמלותיה ממנה ומבשר לה שהיא שפחה נחרפת לכל איש ושהיא עתודה להיות קדשה : ככה תבכה על שבר נעוריה ובלב נשבר וגרעה מאן תמאן להתחלל ולהשחית את נאון תפארתה • עוד תמרר בככי והסגר הסגר במחשכים בתהות הבית • לחם צר בל נתן לה • ולברד תשב יום או יומים עד כי רוחה חובלה קברים לה • והיא מוקרבת כקרבן על מזבח הטומאה • וצום כוחה וחוקת צדקתה עובוה • ספו תמו עם בלדות : ימים יעבורו והנערה הרכה והענוגה נהפכה לורה והומיה עם שית זונה : צרותיה עברו ראש • מערב עד בקר ומבקר עד ערב בעל המשחית זומם תמיד למלא כיסו : כל יחמול על נעוריה עה כי יסם כעש המורה : ובהגיע תור תחלוואיה הנאמנים העניה סוערה לא-ינחמה יודת מטה מטה לקראת חררי מות וככלי נשבר אשר אין חפץ בו היא מושלכה הלאה והגל תרמסנה כמטט חוצות :

אנה הנבירים השומרים כאישון בת עין את משמרת מוסר השכל ועבודת העדקה וצניעות בנות עמנו התאורו וקומו לעזרה : ככל ממלכות הארץ תשאו ברכה ותמצאו הן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם בהתחוקכם להפיץ את דברי האוררה הזאת מבית אבות לבית אבות וממושב אור למושב אור ואל יוד המשחות למטא משכנות האביונים : ואם בוא יבוא אל תפחדו ואל תבושו לשלמו נמול רשתנו :

הואילו נא והשמיעו את האוררה הזאת מימים ימימה ובאסיפות העדה ובכל אופן ואופן הנכון והישר בעיני המשכילים • למען אשר לא יוסיפו העניים להסגיר את שלום בנותיהם לזרים ואכזורים : גם הפקידו אנשי חסד וצדקה ויועצים נכונים ונשים צדקניות לנהל בחכמתם את עניים מרודים ולמצוא מלאכות זפות ונקיות לא לבד לבנים כי אם גם לבנות במחנה ישראל :

אברהם הלוי

סת לזכרון הכירה •

אנהקה גדולה

על דבר נערות מכנות ישראל :

הצל לקוחים לפנות :

אליכם נדיבי עם ככל מושבות בני רחמנים נרים קולנו ובלב אחד עם רבים מאורבי נמלות חסר נפנע בכס לעורר אותנו כפי בינתכם ועצמכם להגן על אהלי דלי עמנו ולהרחיק מהם את מרביצי שיקיץ ותועבה המחללים את אמונתו בדתיהם בשם ישראל : הנה הנם עושים מסחר ומרכולת ממדינה למדינה וממלכה לממלכה ברמנים את בנות עמנו אל בעלי בתי זמה וזנות :

בעין רואה ובאון שומעת אנשי אמת ותבונה בקרב עדתנו חקרו ודרשו היטיב את המעשים אשר עשו מחמאי הרבים : ולא לריק שמו עיניהם על מהטאים כאלה : עד עתה הצלנו כמה וכמה מבנות עמנו אשר היו נלכדות תחת אנרגר רשע : והיום הגן נסתרות מפת יוקשים ומפחד רע . ומחיות את נפשן בנינע כפיהן : גם מצאה ידנו להביא למשפט את השודדים הצורדים : והם הושלכו לבתי כלאים לקונן בקרב שנים ושנים את רע מעללים :

רבות עד אין מספר תחבולות אנשי עול וטרימה החוטפים את הפתיות אל רשתם . בכל מקום ומקום הם משנים אופן תרמיתם . ודי לנבונים אם נזכיר שנים מני אף :

בערים ובכפרים הרבה עד מאד הנבלים מצטירים כמו סרסרים המורגלים להפיל בנעמים את נורל בנות ישראל הנוסעות עם לארצות רחוקות : כפי שקר דברירם הנערות המהרנה למצוא שרות בבתי מפסרי אהבי ושם יפרה להן ישע כי אהרי כלות שנים לא נכור תצברנה כסף כחול . ורב עשרין יספיק להן ולקרוביהן לבלות ימי החיים במרגיע ובכל תענוגי הנפש : דבריו הבל כאמת נחשבו . ורבות החללות הנמשכות בחבלי שאם מראשית השנה עד אחרית השנה עד אשר תסבענה בבאר שחת :

לפעמים רבים המשחית בוא יבוא להתנורר כמו סודר בקדלה גדולה או קטנה . ועינו פונה אל מושבות הנענים עד כי ימצא בנידם נערה יפת תואר : בבית אביה ואמה הוא הולך ושב ומתפאר על כבוד עשרו והונו . שם הוא מפור פעולות חסד ונותן מגדנות לנערה ולקרוביה : לא יאחר להגיד להם כי פתע פתאום נפשו השקה בנערה ולהבר